

Un semnal de alarmă în atenția...

Părinților (și a) **Copiilor**
iubitori de copii cinstitori de părinți

Prin mai multe mijloace, unii oameni fără de Dumnezeu, urmăresc îmbolnăvirea și împuținarea poporului român creștin, începând de la naștere - în etape - pe tot parcursul vieții.

**FIȚI DEMNI ȘI VREDNICI URMAȘI AI VOIEVOZILOR NOȘTRI,
EROI AI NEAMULUI ȘI CREDINȚEI.**

Revista se distribuie **GRATUIT** tuturor elevilor
din clasele I - VIII din județul Suceava

nr.20
martie
2011

BISERICA din sufletul copilului

Biserica pictată este o Biblie în imagini

Cuprins

- 3 Educația moral-creștină în familie
- 4 Despre creșterea copiilor
- 6 Decalogul - porunca a V-a
- 7 Iubitor și cinstitor de părinți ...
- 8 Întrebările lui Cristian
- 9 Sfânta Scriptură despre...
- 10 Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica
- 12 Măcăleandru
- 14 Pregătirea pentru Înviere
- 16 Mănăstirea Humor
- 18 Părintele Iachint
- 19 Imnul trisaghion
- 20 Ce loc au părinții în inima ta?
- 22 Usturoiul
- 23 Nu fi supărațios, învață să ierți
- 24 Cutia cu căpșuni
- 25 Vasul ce nu se umplea
- 26 Să protejăm natura
- 28 Jocuri
- 30 Rezultatele la concursuri

Revistă coordonată și finanțată de

MĂNĂSTIREA "SF. IOAN CEL NOU" SUCEAVA

Telefon: 0747 318374

Fotografii: Petru Palamar, Monah Timotei Tiron - Mănăstirea Putna

Arhivă Mănăstirii "Sf. Ioan cel Nou"

Tipar: Accent Print, Machetare grafică: Esens Design

REVISTA APARE O DATĂ LA TREI LUNI

Educația moral-creștină în familie

Citim în Sfânta Evanghelie că Mântuitorul Hristos i-a spus tatălui: "Aduceți-l aici, la Mine!" (Matei 17,17). În aceste cuvinte vedem porunca dată de Domnul Iisus Hristos tuturor părinților creștini de a aduce pe copiii lor la Dumnezeu. Este vorba de sfânta și marea datorie a părinților de a se ocupa de educația religioasă a copiilor în familie.

Când se naște un copil, lumea se întreabă: ce va deveni copilul acesta? Atât familia, cât și societatea și biserica nădăjduiesc ca din acel suflet plâpând să se dezvolte un om de valoare, un bun creștin al Bisericii, dar și un harnic cetățean al țării.

Toate aceste nădejdi ale viitorului pe care copilul le poartă în ființa sa, toți acești muguri de viață în dezvoltare trebuie cultivați, îngrijiți, supravegheați cu aceeași grijă pe care o are grădinarul față de plantele și florile din grădina sa. Răspunzători de viitorul copilului, acei care pot hotărî în bine sau rău societatea și viitorul unei țări, dar și al Bisericii, sunt părinții, familia, "biserica de acasă", după cum amintește Sfântul Ioan Gură de Aur.

Pentru ca ei să realizeze aceste lucruri, se pune întrebarea: ce fel de creștere trebuie să dea părinții copiilor lor? Răspunsul este acesta: părinții au datoria să dea copiilor o educație întemeiată pe dragostea de Dumnezeu, de aproapele, respectul față de poruncile sfinte, față de valorile culturale dar și dragostea față de muncă, pentru că "munca este cea mai scumpă comoară pentru om" (Pilde 12, 27).

A crește copii numai din punct de vedere trupesc și lumesc, a-i hrăni, a-i ocroti, aceasta este și grija animalelor. A-i trimite la școală, a le asigura o carieră în viață și un trai fericit pe pământ este preocuparea tuturor, chiar și a păgânilor, dar a da copiilor

o creștere în dragostea de Dumnezeu și în duh creștinesc și a-i pregăti pentru viața cea veșnică, aceasta-i datoria sfântă a tuturor părinților creștini, să facă din copil un "atlet al lui Hristos". De aceea Sfântul Apostol Pavel, când vorbește creștinilor din Efes despre obligațiile lor, între altele le poruncește: "Și voi, părinților, creșteți pe copiii voștri în mustrarea și învățătura Domnului" (Efeseni 6, 4).

O astfel de educație pornită din familie este temelie a oricărui copil, care duce la mântuirea sufletului. Educația creștină din familie este garanția formării caracterelor tari și cinstite. Semintele credinței în Dumnezeu și ale evlaviei, semănate de timpuriu în sufletul copilului, formează rădăcini adânci și sănătoase, care rămân neschimbate toată viața.

O creștere rea din casa părintească este izvorul otrăvit care umple pământul de oameni imorali, păcătoși și iadul de osândiți. Orice copil este o comoară de mare preț. Salvarea lui este posibilă numai prin asigurarea unei educații sănătoase, bazate pe învățătura Bisericii și prin ascultarea de Dumnezeu.

† PIMEN

fimez

Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților

ascultători, învățați și înțelepți. Căci, de nu avem grijă și nu ne ostenim pentru semenii noștri, ne pedepsește Dumnezeu. Sfântul Apostol Pavel îi învață pe creștini zicând: „Nimenea să nu aibă grijă numai de dânsul, ci și de fratele lui!”, și cu atât mai mult ne va pedepsi Dumnezeu pe noi, de nu vom avea grijă de fiii noștri.

Și iată că tu, omule, faci tot ce poți ca să agonisești fiului tău sau un cal bun, sau o casă bună, sau țarină bogată și vie, sau multe alte bogății, dar cum să faci binele, cum să aibă suflet bun și curat, cum să aibă dreaptă învățătură și înțelepciune, la acestea nu te gândești, nicidecum! Să zicem că pe toate aceste avuții le are și că ele sunt multe și cinstite. Dar, de nu-i bun, nici încercat, cel care le are, de le-ar și chivernisi, toate se pierd și se strică, împreună cu el. Și, de va fi sufletul lui vrednic și bun, chiar dacă nu ar avea nimic în casa lui, va putea lesne să le agonisească pe toate.

Mulți dintre părinți, iarăși, fac mare rău că pe fiii lor care trăiesc în fărădelege și se poartă rău și nesocotit nu vor să le corecteze purtarea, nici să-i certe, nici să-i dojenească cu cuvântul, nici să-i supere.

Când vezi pe cineva că-ți bate copilul, îți pare rău, te superi și te înfurii ca o fiară sălbatică, și mai rău sari la cel care îl bate. Iar când vezi că în toate zilele satana îți bate fiul și îl duce la diavoli, tu dormi și nu te mâhnești, nici nu vrei să-l scoți de la fiara cea rea, diavolul! Și atunci, ce iubire de oameni vei afla tu înaintea lui Dumnezeu?

Deci tu, care te lenevești să-ți educi fiul, ce răspuns vei da lui Dumnezeu? Ce-ți va zice Dumnezeu ție, care ești părinte: N-a locuit copilul tău împreună cu tine? Nu te-am lăsat eu învățător și stăpân și purtător de grijă asupra copilului tău? Nu ți-am poruncit să-l educi și să-l înveți încă de când este mic? Nu ți-am dat, în mâinile tale, toată puterea asupra lui?

Deci ce iertare vei afla dacă îți vei lăsa copilul să crească și să rămână, chiar de la început, fără educație și fără învățătură? Ce vei zice? Că-i copilul încet la minte și nu poate fi educat și învățat? Dar trebuia, atunci când copilul era mic să-l înveți și să-l obișnuiești cu lucrurile cele bune și să-i cercetezi adâncimile sufletului, ca încă de la această vârstă să știe încotro să-și îndrepte pașii. Agricultorul taie mărăcinii înainte de a ara ogorul și la fel se procedează și cu obiceiurile cele rele ale copilului.

Dacă copiii cresc de mici în bune obiceiuri, greu se vor abate spre rău când vor ajunge la vârsta matură. Pentru aceasta și Sfântul Apostol Pavel zice în Întâia Epistolă către Corinteni (15,33): „Prietenii rele strică obiceiurile bune!”.

„Fiilor, ascultați pe părinții voștri în Domnul, fiindcă așa este cu dreptate! Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie ție bine și să trăiești ani mulți pe pământ, căci aceasta este întâia poruncă a făgăduinței!”. Iar înțeleptul Solomon zice: „Fiul certat, înțelept va fi!”, fiindcă părintele care își iubește fiul, acela îl dojenește cu blândețe.

Despre creșterea copiilor

Vă rog și vă chem, frații mei, să aveți multă grijă și multă nevoință pentru copiii voștri. Luați seama pururea la mântuirea sufletelor lor. Aduceți-vă aminte de fericitul Iov care, în toate zilele, aducea jertfă pentru fiii lui, că se temea ca nu cumva să greșească ei față de Dumnezeu cu gândul! Luați pildă de la Avraam care a poruncit ca strănepoții lui să țină legea lui Dumnezeu! Că și David, împăratul și proorocul, vrând să moară mai bine decât să lase fiului său moștenire mare, l-a chemat pe acesta și i-a poruncit zicând: „O, fiul meu! De vei vrea să trăiești după legea lui Dumnezeu, nu se va abate asupra ta niciun rău, ci toate lucrurile vor fi după vrerea ta și vei dobândi tărie multă! Dacă te vei lipsi de ajutorul lui Dumnezeu, la nimic nu-ți va folosi împărăția și puterea aceasta; că de nu are omul dreptate și credință neclintită, se pierd și averile pe care le-a strâns cu nevoie și cu multă trudă! Dar când are cineva de partea lui dreptatea și credința neclintită în Dumnezeu, dobândește și pe acelea pe care nu le are”.

Se cuvine, dar, ca părinții să nu se îngrijească cum să le procure copiilor lor bani și avuție multă, ci cum să-i poată face mai bogați în smerenie, în învățătură, în bunătate și în înțelepciune. Să-i facă să nu aibă nevoie de multe, ca să nu-i ispitească și să-i biruie poftele și lumeștile lucruri ale tinereții, ci să fie

Sfântul Ioan Gură de Aur

„Despre creșterea copiilor”, Ed. Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților, 2003

DECALOGUL

PORUNCA A V-A

5. „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie bine și să trăiești ani mulți pe pământul pe care Domnul Dumnezeu ți-l va da ție.”

(Vechiul Testament, Ieșire 20, 12)

Recunoștința față de părinți este o datorie a fiecăruia dintre noi întrucât, după Dumnezeu, ei sunt binefăcătorii noștri cei mai mari în viața pământească. Prin ei noi am primit de la Dumnezeu viață, ei s-au jertfit pentru a ne crește, a ne educa și a ne ajuta să devenim oameni buni și credincioși.

Noi îi cinștim pe părinți atunci când îi respectăm, îi ascultăm, îi ajutăm și ne rugăm pentru ei. Suntem datori să le răspundem cu aceeași iubire pe care o au și ei pentru noi, precum ne învață Sfântul Apostol Pavel: „Copii, ascultați pe părinții voștri în Domnul, că aceasta este cu dreptate” (Efeseni 6,1).

Avem exemplu pe Însuși Mântuitorul Hristos: de mic copil, pe când locuia în Nazaret, a fost supus Maicii Sale și Dreptului Iosif (Luca 2, 51); la nunta din Cana Galileii, din ascultare față de Fecioara Maria, a prefăcut apa în vin, deși nu avea în planurile Sale să facă acolo o minune (Ioan 2, 1-11); fiind răstignit pe Cruce, a încredințat-o pe Sfânta Sa Maică ucenicului Său iubit, Ioan, ca să aibă grijă de ea (Ioan 19, 26-27).

Deși uneori părinții ne ceartă și nouă ni se pare că nu ne înțeleg, ei o fac din iubire pentru noi, pentru că „Cine cruță toiajul său își urăște copilul, iar cel care îl iubește îl ceartă la vreme” (Pilde 13, 24).

Părinții sunt pentru copii modele în tot ce fac, de aceea sunt datori să-i educe frumos, să le dea exemplu bun în toate. Părinții nasc pe pământ copii și prin educație trebuie să-i pregătească cerului. Sfântul Apostol Pavel îi îndeamnă: „Și voi, părinților, nu întărați la mânie pe copiii voștri, ci creșteți-i întru învățătura și certarea Domnului” (Efeseni 6, 4).

Din păcate sunt și copii care nu sunt iubiți de părinții lor, unii sunt părăsiți, alții rău tratați, iar alții nu primesc o educație sănătoasă ci, dimpotrivă, văd la ei deprinderi rele. Dumnezeu compensează lipsa iubirii părintești prin alți oameni, care sunt ca și niște părinți adevărați ce merită aceeași cinștire. Și pentru acești copii mai puțin fericiți, întotdeauna Dumnezeu este cel Care ține locul părintelui care lipsește de lângă copilul lui.

Recunoștința față de părinți va fi răsplătită de Dumnezeu cu o viață îndelungată și fericită, cu bunătați pământești și binecuvântări cerești.

Prof. religie Maria Cristina Nicolau, Rădăuți

Iubitor și cinștitor de părințisunt și eu

Cea mai mare bucurie a mea e să-l fac pe tata să aibă încredere în mine și clipa ce mă face cel mai fericit e cea în care mama îmi zâmbește ca un înger și mă mângâie pe creștet cu duioșie.

Robert Constandache, cl. a III-a

Îmi iubesc părinții așa cum iubesc lumina creată de Tatăl Cereș în ziua dintâi. Îmi ascult părinții așa cum Hristos a ascultat porunca cea sfântă și S-a răstignit și a înviat a treia zi. Îmi cinștesc părinții așa cum sfinții au cinștit Cartea cea Sfântă ce ne învață să fim mai buni zi de zi citind și împlinind.

Mălina Bodnar, cl. a V-a

Pentru mine familia este o biserică mai mică în care se sălășluiesc iubirea, încrederea, pacea, respectul, munca și rugăciunea. Îmi iubesc părinții pentru că datorită lor trăiesc și mă rog clipă de clipă să am înțelepciunea de a crește frumos și drept așa cum ei își doresc.

Loredana Nichitean, cl. a V-a

Atunci când spun tată spun muncă, forță, încredere, reușită, model. Rostesc cuvântul mamă și pe buzele mele înfloresc dintr-o dată dragostea, gingășia, blândețea, dăruirea, nemurirea. Sunt amândoi ca niște îngeri păzitori ce mă ocrotesc și mă călăuzesc.

Robert Aneci, cl. a VI-a

Respectul față de părinți ar trebui să fie nemărginit deoarece și datorită lor ne formăm și devenim oameni de omenie. Ei ne-au învățat credința față de Dumnezeu. Fiecare petală din viața noastră, fiecare rază de soare și fiecare pas pe alei de vis și speranță se datorează lor.

Andreea Bîndiu, cl. a VI-a

Fiecare copil ar trebui să le fie recunoscător părinților și să-i iubească așa cum iubim Sfânta Biserică și pe Bunul Dumnezeu și pe Blânda Fecioară. Credința, iubirea și încrederea părinților unul în celălalt trebuie să fie pildă pentru copilul ce vrea să crească frumos ca un mugur pe mlădița lui Hristos.

Loredana Butnariu, cl. a VI-a

Părinții sunt singurele ființe de pe pământ care știu să ierte orice greșală. Sunt stâlpul meu de încredere și limanul meu de iubire. Atunci când simt că nimic nu mă mai poate alina, ochii mamei mă bucură și puterea tatei mă sprijină.

Simona-Elena Micuțar, cl. a VI-a

Elevi ai Școlii cu clasele I-VIII, Vatra Moldoviței, îndrumați de profesor Daniela Ceredeev

Întrebările lui Cristian

Timpul a trecut și anul școlar se apropie de mijlocul său. În fiecare săptămână elevii au citit câte o lecție din manualul de religie. Astăzi doamna profesoară a istorisit copiilor despre poruncile pe care Dumnezeu i le-a dat lui Moise atunci când l-a chemat pe vârful muntelui Sinai. Cristian știa despre aceste porunci de la bunica sa, dar acum i se părea ciudată o parte din porunca despre cinstirea părinților, poruncă citită de doamna profesoară din Biblie.

Abia a așteptat ca după-amiază să meargă cu ceilalți copii la biserică, la ora de cateheză. După rugăciunea care se rostește de fiecare dată la începutul discuției, Cristian a întrebat:

- Părinte duhovnic, de ce Dumnezeu spune despre cei ce își vor

cinsti părinții că vor trăi ani mulți? Cei ce nu își cinstesc părinții sunt pedepsiți și mor mai repede?

- Dumnezeu nu pedepsește cu moartea pe cei păcătoși, Cristian. Dumnezeu își dorește ca fiecare om să trăiască suficient de mult pentru a avea timp să se roage și să facă fapte bune îndeajuns pentru a ajunge în rai. Este un adevăr faptul că păcatul aduce boala și moartea, dar nu pentru că Dumnezeu o dă ca pedeapsă, ci pentru că așa este mersul lucrurilor. Așa cum apa curge doar la vale și nu poate curge la deal, nici păcatul nu aduce fericire, ci boală și moarte.

- Dar, parcă atunci când o spune chiar Dumnezeu, trebuie să fie ceva mai mult. Părinte, neascultarea de părinți este cumva un păcat mai grav decât altele?

- Tu ce spui, Cristian? Părinții

sunt importanți în viața omului?

- Da, sunt importanți. Părinții ne dau viață, ne cresc, muncesc pentru ca noi să avem ce să mâncăm și cu ce să ne îmbrăcăm.

- Și ce altceva mai fac părinții?

- Părinții ne vorbesc despre Dumnezeu, ne învață să fim cuminiți, să facem treburile necesare casei, să știm cum să ne purtăm cu oamenii...

- Cum ar fi fără părinți?

- Nici nu pot să mă gândesc...

- Și acum vreau să te întreb ceva: un copil ce nu cinstește pe tatăl și pe mama sa, ci se revoltă împotriva lor, beneficiază de educația ce ar putea să o primească?

- Nu, fiindcă el o refuză.

- Și atunci îi va fi bine celui copil atunci când va fi mare?

- Păi..., cred că nu se va descurca prea bine în viață, fiindcă nu știe la fel de multe lucruri ca un copil

cuminte care ascultă sfaturile părinților.

- Și acum, să te mai întreb ceva: un om ce nu cinstește pe tatăl și pe mama sa, va fi respectat de proprii săi copii?

- Tata spune că noi, copiii, învățăm ceea ce vedem în casă, adică facem ceea ce fac și părinții noștri. Eu cred că niște copii care văd la părinții lor că nu îi respectă pe bunici, nu vor ști ce înseamnă să îți respecti părinții.

- Așa este, Cristian. Acum înțelegi cuvântul spus de Dumnezeu lui Moise?

- Da, respectul față de părinți aduce beneficii până la sfârșitul vieții, nu doar când ești mic. Vă mulțumesc, părinte duhovnic.

- Să fii binecuvântat, Cristian.

Părintele Gabriel Herea, Pătrăuți

Sfânta Scriptură desprerespectul față de părinți

Să aflăm ce spun despre respectul față de părinți doi Sfinți Apostoli.

Va trebui să rezolvați corect perechile de exerciții de mai jos și să aflați trimerile pentru două versete din Noul Testament. Rezultatul primului exercițiu reprezintă capitolul, iar rezultatul celui de-al doilea exercițiu reprezintă versetul.

Copiii care vor transcrie din Noul Testament versetele corecte și le vor trimite pe adresa revistei până la data de 15 mai 2011, vor primi câte o surpriză!

Sfânta Evanghelie după **Matei**

Sfânta Evanghelie după **Marcu**

$$\begin{aligned} 8 : 4 + 7 \times 2 + 3 &= \\ 9 : 9 + (9 + 9) &= \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} 30 - 7 \times 3 + 5 : 5 &= \\ 4 \times 4 + 2 \times 2 - 1 &= \end{aligned}$$

Sfântul Ierarh Calinic

de la Cernica

Sfântul Ierarh Calinic a fost unul din marii părinți duhovnicești ai Țării Românești din secolul al XIX-lea. S-a născut în București, la 7 octombrie 1787, în familia bunilor credincioși Antonie și Floarea (călugărită la bătrânețe), fiind botezat Constantin. Atmosfera de rugăciune și aleasă viață creștină din familie au influențat viața lăuntrică a tânărului Constantin și i-au îndreptat pașii spre Mănăstirea Cernica din apropierea Bucureștilor, unde venea adeseori să ia parte la slujbe și să asculte cuvânt de învățătură. În anul 1808 tânărul Constantin devine monahul Calinic, apoi este hirotonit diacon. Îndrumat de duhovnicul său, a început o viață de aspre nevoițe călugărești, cu post, rugăciune, muncă, citiri din Sfânta Scriptură și din scrierile Sfinților Părinți. În 1813 a fost hirotonit preot, apoi a plecat la Muntele Athos, unde timp de un an a cunoscut viața călugărească de acolo și a cules învățătura care îi va fi de folos mai târziu.

La vârsta de 31 de ani, pentru smerenia, răbdarea, dragostea față de toți a fost numit stareț, conducând mănăstirea Cernica vreme de 32 de ani. S-a ostenit mult pentru buna îndrumare a viețuitorilor, pentru înzestrarea mănăstirii cu noi lăcașuri de închinare și chilii pentru școlarizarea tinerilor.

Starețul Calinic era cunoscut atât pentru rugăciunile sale tămăduitoare, cât și pentru faptele sale de milostenie. Pentru copiii din satul Cernica a înființat o școală cu dascăl plătit de mănăstire. A fost preocupat în permanență de zidirea sau de refacerea unor lăcașuri de închinare.

În anul 1850, starețul Calinic a fost numit arhiereu

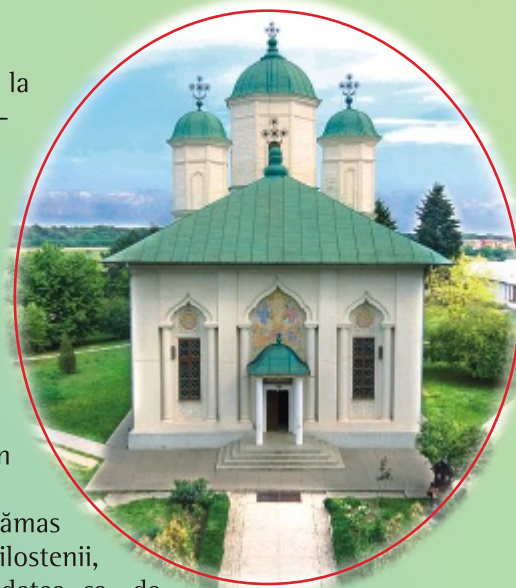
în străvechiul scaun episcopal de la Râmnicu-Vâlcea. Între anii 1859-1864 a ridicat o biserică nouă la schitul Frăsinei. Aici a introdus regulile aspre de viețuire ale Muntelui Athos. În calitate de episcop a luat parte la lucrările Adunării Obștești a Țării, apoi a fost ales deputat în Divanul Ad-Hoc care a pregătit unirea celor două Țări Românești. A făcut parte și din Adunarea Țării care a ales domn pe Alexandru Ioan Cuza.

Toți cei care l-au cunoscut au rămas impresionați de numeroasele sale milostenii, de simplitatea, bunătatea și blândețea sa, de rugăciunile, posturile și privegherile sale. Un apropiat al său scria că episcopul avea liste de persoane cărora le împărțea permanent ajutoare și că atunci când nu avea ce să dea de milostenie își da hainele de pe el, iar când hirotonea preoți le dăruia cărți și chiar bani de drum. Spre bătrânețe s-a retras la Mănăstirea Cernica (1867), unde a mai trăit aproape un an ca un simplu monah, până în ziua de 11 aprilie 1868, când Dumnezeu l-a chemat la Sine. A fost îngropat în tinda bisericii Sfântul Gheorghe, ctitoria sa. Pentru multele binefaceri și minuni făcute de Sfântul Ierarh Calinic, în anul 1955, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române l-a canonizat trecându-l în rândul sfinților, fiind prăznuit în data de 11 aprilie. În prezent, moaștele Sfântului Calinic sunt cinstite de toți credincioșii care vin cu evlavie la Mănăstirea Cernica și care simt ajutorul și ocrotirea Sfântului.

Una dintre minunile Sfântului Calinic

În anul 1821, strâmtorați de foamete și de năvălirea turcilor, la mănăstirea Cernica s-a strâns mulțime de bucureșteni. Îngrijorat că oamenii nu aveau ce mânca, Sfântul Calinic a postit, ajunând neîntrerupt trei zile și s-a rugat cu lacrimi la icoana Maicii Domnului. Când și-a sfârșit rugăciunea, în curte s-a auzit zarvă multă. Pe poarta mănăstirii intrau cinci care trase de câte doi boi, toate încărcate cu hrană. Oricât a încercat să afle numele binefăcătorului, nimeni nu a putut să spună cine trimisese darul. Căruțașii tăceau și ridicau din umeri. Era un dar venit cu adevărat de Sus.

profesor Maria Lucaci, Suceava

SF. IERARH
CALINIC

Măcăleandru

Bunul Dumnezeu făcuse lumina, isprăvisese cerul și pământul, plantele și animalele și acum stătea în rai și vopsea penele păsărilor și împodobeia făpturile. Din mâinile Lui porneau fluturi, porumbei, rășăreau crini, trandafiri și lăcrămioare.

Spre seară, veni rândul să facă o păsărică sură.

- Ține minte, grăi Domnul cu bunătate, pe tine te cheamă "măcăleandru" (gușă roșie). Și, punând păsărica în palmă, o lăsă să zboare în lume.

Măcăleandru zbură voios să vadă pământul cu frumusețile lui. În oglinda unui pârâiaș ce curgea printre flori își văzu chipul și băgă de seamă că e sur pe tot corpul. Nu avea nici o pană roșie, nici măcar pe gușă.

Se duse înapoi la Dumnezeu și-I spuse cu sfială:

- Doamne, pentru ce să mă cheme măcăleandru, când n-am nici o pană roșie?

Dumnezeu îi spuse cu blândețe:

- Măcăleandru ți-am pus numele și așa trebuie să te cheme. Poți să îți câștigi singură pene roșii pe gușă.

Pasărea începu să se gândească în ce fel ar putea să-și facă penele roșii. Văzând o tufă de măceș își făcu cuibul între ramurile ghimpoase ale acesteia, sperând că poate vreo petală i se va lipi pe gușă și-i va rămâne o pată roșie. Dar nu se întâmplă nimic.

A trecut multă vreme și măcăleandru a iubit cu foc, sperând că de para dragostei i se vor înroși penele. A cântat cu foc, sperând că de focul cântecului i se vor înroși penele. A luptat cu ardoare împotriva altor păsări, crezând că de vitejia ce-i ardea inima i se vor colora penele, dar n-a izbutit. N-a izbutit nici primul măcăleandru și nici urmașii lui...

Povestea aceasta o ciripea puilor ei un măcăleandru ce-și avea cuibul într-un măceș de pe o colină de lângă orașul Ierusalim. Deodată se opri, căci pe poarta Ierusalimului ieșea o mulțime de oameni ce înainta repede spre colina unde era cuibul ei. Erau călăreți pe cai mândri, oșteni cu sulite lungi, slujitori cu ciocane și cuie, preoți mândri și judecători cu fața aspră, femei care plângeau și tot felul de oameni care strigau.

Biata pasăre începu să tremure de frică la gândul că puii ei puteau fi călcați în picioare în orice moment. Dar uită de primejdia ce o pândeă pe ea și pe puii ei, când văzu cu groază ceea ce făcea mulțimea cu cei trei oameni care erau osândiți.

- Ce răi sunt oamenii! își spuse ea. Nu-i destul că i-au bătut în cuie pe acești osândiți, dar pe capul Celui din mijloc au mai pus și o cunună de spini. Ghimpii I-au înțepat fruntea și îi țâșnește sângele. Cât e de răbdător Omul acela și ce blând se uită. Mi se rupe inima când Îl văd cum se chinuie. Dacă aș fi eu tare ca fratele meu vulturul, gândi ea, i-aș rupe cu ghearele piroanele din palme.

Văzând cum curge sângele din fruntea Răstignitului care avea o cunună de spini, măcăleandru se hotărî să facă ceva pentru a-I ușura puțin suferința. Zbură drept la Răstignit și trase cu ciocul un spin ce I se înfipsese acestuia în frunte.

Când spinul ieși din fruntea Celui ce pătimea, o picătură de sânge țâșni pe pieptul păsării și se lăți repede, încât toate penele de pe gușă i se înroșiră.

Atunci Răstignitul spuse:

- Pentru mila ce-o porți în suflet ai dobândit ceea ce neamul tău întreg a căutat să câștige, străduindu-se mereu, dar nu a reușit.

Când pasărea se întoarse la cuib, puii începură să strige:

- Ți-e gușă roșie! Penele de pe gușă ta sunt mai roșii decât floarea măceșului!

- E o picătură de sânge din fruntea sărmanului Răstignit, răspunse pasărea, și are să se spele îndată ce mă voi scălda într-un izvor.

Dar oricât s-a scăldat, roșul de pe gușă măcăleandrului nu s-a mai dus. Ba, când îi crescură puii, se ivi culoarea roșie și pe penele de pe gușă lor. De atunci, din ziua Răstignirii Domnului, a căpătat măcăleandru gușă sa roșie.

Pregătirea pentru Înviere

Iată, sunt șapte săptămâni de când ne pregătim să întâmpinăm marea și luminată sărbătoare a Învierii Domnului; șase săptămâni ale Postului Mare și Săptămâna Patimilor, premergătoare Sfintelor Paști.

Pentru această pregătire, creștinul ortodox nu face altceva decât să intre în propriul suflet ca într-o livadă primăvara, să și-l grădinărească gospodărește și să-l scoată la lumină curat și înfrumusețat, cu vlăstare gata de rod. Dacă pământul e năpădit de buruieni și măracini, smulge păcatele dintr-însul, le aruncă peste gard sau le arde-n foc; dacă e înțelenit, îl sapă cu hârlețul și lasă aerul să pătrundă-n brazdă așa cum cercetarea de sine pătrunde

într-o conștiință adormită; dacă e tare și bolovănos pune grapa să-i netezească asprimile și-l face gata să primească semințele cuvântului bun; dacă pomii au ieșit din iarnă cu ramuri ciolănoase, tot ce e de prisos se taie și se aruncă, lăsând loc virtuților tinere să-și cheme din adâncuri mugurii; dacă au rămas pe răzoare lujere arse de brumă, ele sunt smulse din rădăcină pentru ca-n locul lor să răsară florile faptelor bune. Totul sub soarele și binecuvântarea lui Dumnezeu.

Așadar, o pregătire prin post și rugăciune. O rugăciune mai adâncă și mai stăruitoare decât de obicei, prin care omul stă de vorbă cu Dumnezeu mai pe-ndelete, spunându-I necazul și ascultând

povața Sa.

Rugăciunea însă se împletește cu postul. Desigur, noi știm că postul este abținerea de la unele mâncăruri, dar și abținerea de la orice faptă rea. El ne ajută să-L percepem pe Dumnezeu cu mai multă ușurință și cu mai mult folos.

Zic unii că postul nu e de trebuință, și cu atât mai puțin Spovedania, de vreme ce omul, după ce și-a mărturisit păcatele și a dobândit iertarea, păcătuiește din nou... Desigur, ideal ar fi ca el să nu mai păcătuiască; dar muritor fiind și supus greșelii, poate să cadă iarăși, cu voie sau fără voie, cu fapta sau cu gândul. Nu e bine să cazi, dar e important să te ridici. Fiul risipitor din parabolă n-a făcut bine că și-a părăsit tatăl, dar câtă bucurie după biruință, prin aceea că s-a întors!

Grădina o deretici primăvara, datorită faptului că peste ea a trecut o iarnă cu toate ale ei. Dacă Domnul Iisus ți-a poruncit să-l ierți pe fratele tău de șaptezeci de ori câte șapte, aceasta înseamnă că fratele îți poate greși tot de atâtea ori. A te lăuda că odată pocăit ești în afara oricărui păcat sau a oricărei puțințe de a greși este ca și cum neîncetat L-ai minți pe Dumnezeu, i-ai minți pe oameni și chiar pe tine însuși. Iată de ce Biserica ne-a rânduit și această vreme a Postului Mare pentru ca fiecare creștin, după

râvna, puterile și îngrădirile lui, să se pregătească pentru Ziua Învierii.

Noi ne-am pregătit pentru Învierea Domnului pentru că o așteptăm; o așteptăm pentru că și credem în ea, că anume va veni și ne va bucura.

Toți vor învia, dar nu toți se vor mântui; toți vor învia, dar nu toți se vor bucura; toți vor învia, dar nu toți vor moșteni Împărăția Cerurilor. Rămâneți în Hristos pentru ca să înviați după Hristos, să vă bucurați cu Hristos și să vă înveșniciți întru Hristos! Pentru noi, oamenii, S-a pogorât El, S-a întrupat, pentru noi, oamenii, a murit și a înviat.

Așadar, bucurați-vă de viața lui Hristos, bucurați-vă întru Lumina lui Hristos! Bucurați-vă împreună cu Maica Domnului, bucurați-vă laolaltă cu Apostolii Domnului! Bucurați-vă cu sfinții lui Iisus, bucurați-vă cu frații lui Iisus! Și pentru ca bucuria noastră, a tuturor, să fie deplină, lumina lui Iisus ne-o vom vesti unii altora, spunându-ne: **Hristos a înviat!**

Mitropolitul Bartolomeu Anania

Mănăstirea Humor

Biserica Mănăstirii Humor își are începuturile în vremea domniei lui Alexandru cel Bun, când se ridică cea dintâi așezare mănăstirească, ctitoria marelui vornic Ioan (1415). La începutul secolului al XVI, în anul 1527, mănăstirea a fost jefuită și distrusă de tătari, ruinele ei existând și astăzi în vecinătatea actualei biserici.

În vremea lui Petru Rareș, Mănăstirea Humor intră în campania de restaurări inițiată de domnitor, lucrare săvârșită de logofătul Toader

Bubuiog care a zidit biserica cu „cheltuiala și osteneala” lui și a soției sale, Anastasia. În anul 1530, pe 15 august, are loc sfințirea bisericii, zi care va deveni și hramul mănăstirii. În 1641 zidurile înconjurătoare sunt întărite și se construiește turnul de apărare de către domnitorul Vasile Lupu.

Din punct de vedere arhitectural biserica Humor se evidențiază prin câteva elemente: lipsa turlei ca și în cazul altor ctitorii boierești, pridvorul deschis cu arcade, precum și tainița situată deasupra gropniței unde în vremuri de restriște se păstrau obiectele de preț.

Biserica mănăstirii Humor se numără alături de bisericile de la Voroneț, Moldovița, Sucevița și Arbore, printre cele cinci ctitorii împodobite atât la interior cât și la exterior cu fresce

bizantine care le fac unice în lumea ortodoxă. În fapt, fresca exterioară de la Humor este pictată de „Toma, zugrav de Suceava” în 1535.

În pronaos picturile înfățișează Sinaxarul (calendarul bisericesc), icoana Adormirii Maicii Domnului și a Sfintei Fecioare rugătoare, îngeri și profeți. În camera mormintelor bolta este acoperită cu scene din viața Sfintei Fecioare Maria. În naos sunt pictate chipuri de sfinți, ciclul *Patimilor* și *Înviearea*, iar pe boltă *Hristos Pantocrator*. Tot în naos sunt tablourile ctitorilor. În altar, pe bolta absidei, este reprezentată tradițional *Maica Domnului cu Pruncul* alături de chipuri de sfinți ierarhi și *Cina cea de taină*. Pictura este caracterizată prin unitate de tonalitate cromatică, predominând nuanțe de roșu-purpuriu, brun-roșcat și roșu-violet.

Ceea ce impresionează cel mai mult sunt frescele exterioare. Expus intemperiei, peretele nordic se resimte cel mai mult. Restul picturii oferă ochiului o sublimă orchestrație de culori. Heruvimi, serafimi, îngeri, profeți, apostoli, ierarhi alcătuiesc tema *Cinului*. *Imnul Acatist al Bunei Vestiri* este zugrăvit pe peretele de sud. Tot pe peretele sudic se află și *Asediul Constantinopolului* reflectând evenimentele din 1453 care au dus la ocuparea capitalei Imperiului Bizantin de către turci. La intrarea în biserică ne întâmpină scena *Judecății de Apoi* unde apar multe elemente de factură locală: buciul, lavița, cobza, ștergarul.

Biserica a fost înzestrată cu

obiecte prețioase și manuscrise, dintre care cel mai de preț și care se păstrează și astăzi este Tetraevangheliarul din 1473 cu celebra miniatură a domnitorului Ștefan cel Mare care se păstrează în muzeul Mănăstirii Putna, carte dăruită de domnitor.

Se păstrează și iconostasul, 4 icoane din secolul al XVI-lea, un jilt și strane din aceeași perioadă.

În 1785 Bucovina a fost anexată Imperiului Habsburgic, iar biserica mănăstirii Humor a devenit biserica satului până în anul 1991 când și-a recăpătat statutul de mănăstire, obștea fiind alcătuită din maici.

Părintele Iachint

- ctitorul inimilor -

“Fii OM al jertfei!”

Când suntem la răscruce este bine să nu ne grăbim, ci să ne oprim, să gândim, să ne rugăm și să cerem ajutorul lui Dumnezeu, al Maicii Domnului, al îngerului păzitor, al sfinților și să cerem sfatul părintelui duhovnic.

Trebuie să înțelegem că nu putem trăi o clipă fără Hristos, departe de El, departe de biserică, de Sfintele Taine, de preot. Nu putem trăi fără pocăință, fără fapte bune, fără rugăciune, fără post. Deci să ne silim și să ne unim cu Domnul prin Sfânta Împărtășanie.

Impăcați pe cei dezbinați, mângâiați pe cei tulburați, întăriți pe cei îndoielnici, încălziți pe cei indiferenți, aprindeți pe cei căldicei, duceți la Mântuitorul Iisus pe cei rătăciți!

Toată viața noastră o vom petrece cu spor duhovnicesc și bucurie dacă vom avea milă față de cei mai mici, dragoste spre toți și ne vom supune celor mai mari cu cuviință, după legea lui Dumnezeu.

Omul cu suflet este cel care emană bunătate, dragoste față de semenii, care iubește pe săraci și orfani, care știe să ierte, care răsplătește răul cu bine, care are frică de Dumnezeu și săvârșește roadele credinței.

Rugăciunile noastre trebuie să fie puternice, cu credință, pline de smernie, să aibă un scop bineplăcut lui Dumnezeu, să fie însoțite de făgăduința de a părăsi păcatul și de a face binele și astfel vor străpunge cerurile.

Sfinte Dumnezeule,
Sfinte tare,
Sfinte fără de moarte,
miluiește-ne pe noi!

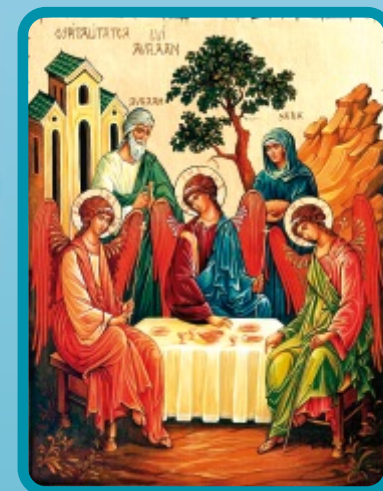
Imnul îngerilor sau trisaghionul, cum mai este numită această cântare, este unul dintre cele mai cunoscute imne din cadrul cultului Bisericii Ortodoxe. Alcătuit dintr-o aclamație și o rugăciune, trisaghionul simbolizează unirea Bisericii triumfătoare (din cer) cu cea luptătoare (de pe pământ), unirea cerului cu pământul, a îngerilor și sfinților cu oamenii, unire realizată prin întruparea și venirea pe pământ a Fiului lui Dumnezeu - Iisus Hristos.

Această rugăciune o întâlnim în cadrul rugăciunilor particulare, cât și în cultul divin public în cadrul rugăciunilor începătoare, în cadrul procesiunilor etc. O importanță cu totul deosebită o are această rugăciune în cadrul Sfintei Liturghii, în timpul căreia, oamenii și îngerii se unesc în slăvirea sfințeniei lui Dumnezeu.

Ortodoxia a atribuit întotdeauna un sens treimic trisaghionului mărturisind astfel că sfințenia își are izvorul în faptul că Dumnezeu este treime de persoane: Tatăl - izvorul sfințeniei (Sfinte Dumnezeule), Fiul - biruitorul morții (Sfinte tare), Duhul Sfânt - dătătorul de viață (Sfinte fără de moarte).

Sfântul Ioan Damaschin relatează faptul că trisaghionul a fost descoperit în mod minunat unui băiat din vremea Sfântului Patriarh Proclu al Constantinopolului (434-436), pe când cetatea era încercată de cutremure dese. În mijlocul unui cutremur, acel băiat a fost ridicat la cer până ce nu s-a mai văzut. După ce a fost readus teafăr pe pământ, băiatul cânta “Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte”, așa cum îi auzise pe îngeri în cer slăvindu-L pe Dumnezeu. În acest timp preoții și credincioșii se rugau “Miluiește-ne pe noi!”. Cutremurul a încetat, iar de atunci imnul se cântă: “Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.”

Prin trisaghion, corul ceresc al îngerilor și comunitatea credincioșilor se unesc într-o cântare înflăcărată către Dumnezeu. Referitor la cântarea întreit Sfântă, Sfântul Ioan Gură de Aur spune: „creștine, cu toate că ești legat de trup și de oase cu mulțime de slăbiciuni, te învrednicești împreună cu Puterile îngerești să lauzi și să preamărești pe Stăpânul tuturor și Domnul”.

Ce loc au părinții în inima ta?

Felul în care gândim, ceea ce simțim și modul în care ne purtăm cu părinții noștri ne poate schimba viața, și ne apropie sau ne îndepărtează de Dumnezeu. Răspunzând cu sinceritate la întrebările de mai jos vei afla cum te găsești în această relație, astfel încât să poți merge mai drept pe calea iubirii adevărate. Încercuiește o singură variantă de răspuns.

① Când mă gândesc la părinții mei:

- a) simt pentru ei o profundă prețuire;
- b) pot spune că simt o oarecare prețuire pentru ei;
- c) îmi vin în minte lucruri neplăcute și prefer să nu mă gândesc la asta.

② Sunt ocupat cu un joc nou și părinții îmi cer să-i ajut la curățenie:

- a) caut imediat să fac ceea ce ei îmi cer;
- b) îmi este greu să renunț la ceea ce începusem să fac, dar încerc să îi ajut și pe ei;
- c) voi face ceea ce ei îmi cer după ce termin ceea ce fac acum.

③ Când trebuie să fac ceva (să mă descurc într-o situație sau să aleg între a face un lucru sau altul):

- a) mă gândesc la ce ar face mama mea sau tatăl meu și fac cum cred eu, dar țin cont și de ce ar face ei;
- b) mă gândesc la ce ar face mama mea sau tatăl meu și fac așa cum cred că ar face ei sau mi-ar spune ei să fac;
- c) nu mă gândesc la ce ar face mama mea sau tatăl meu și fac cu totul altceva decât ar face ei sau mi-ar spune ei să fac.

④ Când merg la biserică:

- a) mă rog pentru ceea ce e important pentru mine și uneori mă rog și pentru părinți;
- b) mă rog pentru ceea ce e important pentru mine;
- c) întotdeauna îi pomenesc și pe părinții mei în rugăciuni.

⑤ Pot spune că:

- a) întotdeauna fac ceea ce cred eu că este bine, chiar dacă părinții îmi spun altceva;
- b) mi se întâmplă uneori să nu fac ceea ce îmi spun părinții, să nu-i ascult, dar îmi dau seama că am greșit și mă îndrept sau le cer iertare;
- c) întotdeauna ascult părinții și fac ceea ce ei spun sau îmi cer să fac.

⑥ Dacă se întâmplă să-mi supăr părinții (atunci când întârzi să intru în casă de la joacă sau fac altceva decât îmi spun ei):

- a) încerc să le cer imediat iertare;
- b) aștept să-mi treacă supărarea și apoi încerc să mă împac cu ei;
- c) știu că ei oricum uită, așa încât aștept să le treacă lor supărarea.

⑦ Cred că a mă purta bine cu părinții și a-i asculta:

- a) este foarte important pentru mine și pentru ceea ce mi se va întâmpla în viitor;
- b) nu este chiar atât de important pentru viitorul meu;
- c) este important, dar ceea ce mi se va întâmpla în viitor depinde de mine.

⑧ Când mă gândesc la părinții mei pot spune:

- a) că îi iubesc foarte mult;
- b) că îi iubesc destul de mult;
- c) că nu prea îi iubesc.

⑨ Când mă gândesc la ce au făcut și ce fac părinții mei pentru mine:

- a) sunt bucuros pentru tot ce am primit și primesc;
- b) simt că trebuie să le fiu foarte recunoscător/recunoscătoare;
- c) cred că au făcut și fac ceea ce fac toți părinții.

⑩ Când părinții mei îmi dau un sfat:

- a) le spun că vremurile s-au schimbat, așa încât nu mai este valabil;
- b) întotdeauna ascult sfatul părinților și țin cont de el;
- c) îl ascult și câteodată încerc să îl folosesc.

Rezultate

Calculează-ți rezultatul adunând punctele corespunzătoare răspunsurilor tale.

Întrebare răspuns	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
a	3	3	2	2	1	3	3	3	2	1
b	2	2	3	1	2	2	1	2	3	3
c	1	1	1	3	3	1	2	1	1	2
total										

10-15: Părinții încă nu și-au găsit un loc de cinste în inima ta. Te găsești în pericolul de a pierde multe binefaceri pe care o bună relație cu părinții ți le poate aduce. Și mai ales poți supăra pe Dumnezeu prin atitudinea pe care o ai față de părinții tăi. E timpul pentru o schimbare! Rugăciunea și o discuție cu profesorul de religie sau cu preotul duhovnic despre întrebările la care ai obținut punctaj mic poate fi un început bun.

16-24: Relația ta cu părinții este bună, dar încă mai este loc de gânduri, sentimente și comportări mai apropiate de adevărata cinstire a părinților. Păstrează ceea ce este deja bun în comportamentul tău și alungă cu grijă gândurile sau sentimentele care te îndepărtează de părinți. Poți începe prin a ruga pe Dumnezeu să-ți dăruiască adevărata cinstire a părinților.

25-30: Părinții au un loc de cinste în inima ta. Ceea ce gândești, simți și felul în care te porți arată că îți cinstești cu adevărat părinții. Acest lucru, așa cum făgăduiește Dumnezeu prin Porunca a V-a, îți va aduce mult folos în viață și te va îndruma pe calea mântuirii. Tot ce trebuie să faci este să rămâi în continuare atent pentru a păstra în inimă cinstirea părinților.

Știați că usturoiul?

- usturoiul este o sursă importantă de vitamine și minerale recunoscute pentru beneficiile asupra sănătății. Cele mai reprezentative sunt vitaminele grupului B (B6, B1, B5, B2, B3, B9) și vitamina C, iar dintre minerale: fosfor, calciu, fier, potasiu, magneziu și nu în ultimul rând seleniu și mangan;
- condiment, aliment și "medicament", usturoiul e cunoscut și recunoscut pentru proprietățile sale terapeutice, de la tratarea răcelii, detoxifiere și prevenirea infecțiilor, până la scăderea tensiunii arteriale, a colesterolului rău și prevenirea anumitor tipuri de cancer;
- datorită alicinului pe care îl conține, usturoiul este un antibiotic natural luptând pe cale naturală împotriva bacteriilor, virusilor și a ciupercilor;
- curăță aparatul digestiv, combate fermentațiile intestinale, omoară viermii intestinali;
- pentru uz extern, usturoiul se folosește la vindecarea rănilor, este septic și calmează durerile; este indicat în tratamentul negilor, bășeturilor, plăgilor, ulcerelor, dar și pentru vindecarea înțepăturilor de insecte;
- usturoiul nu este indicat persoanelor cu dermatoză, iritații ale stomacului sau intestinelor, mamelor care alăptează pruncii;
- pentru a anula mirosul specific de usturoi, mestecați câteva frunze de pătrunjel sau mentă proaspătă.

**Consumă un cățel de usturoi pe zi
și nu vei regreta deloc !**

Căutând Înțelepciunea ...

Dacă doriți să aflați mai multe despre originea Imnului Trisaghion, vă recomandăm cartea **"Cântarea lui Nicolae"** apărută la editura IONA.

În această carte este descrisă într-un mod atractiv povestea lui Nicolae, băiatul care a fost răpit la ceruri de îngeri și care a adus înapoi pe pământ cântarea care a izbăvit cetatea Constantinopolului de cutremure.

Na fi supărăcios, învață să ierți

De ce apare supărarea în sufletul nostru?

De obicei, supărarea vine din iubire de sine și mândrie, când te simți îndreptățit de mai multă laudă și atenție decât ți se oferă. Atunci când faci un bine este foarte important să nu te mândrești, altfel îți vei vătăma sufletul. Săvârșește faptele bune în numele Domnului și nu pentru a fi laudat sau mulțumit. Supărăciosul îi supără și pe ceilalți din jurul său cu cuvântul, cu aluzia, cu tonalitatea vocii, cu faptele, uneori chiar fără să-și dea seama.

Cum să suportăm supărările?

Dacă avem motiv întemeiat de supărare și am răbdat această tulburare, nerăsplătind răul cu rău, atunci am procedat după porunca lui Dumnezeu. Înaintea noastră este o singură cale de mântuire, aceea de a-i ierta pe toți, așa încât și Dumnezeu să ne ierte pe noi. Pentru aceasta avem nevoie de o voință puternică. Este ușor să te "aprinzi", să-l cerți sau să-l rănești pe cel ce te-a supărat, dar e foarte greu să te abții. Trebuie să înțelegi că omul care ți-a pricinuit un rău își face și lui însuși un rău pentru că de el se îndepărtează harul lui Dumnezeu. Nu trebuie să-l urâm, ci să-l compătimim și să ne rugăm pentru ca Domnul să-l înțeleptească și să-l aducă la pocăință.

Cum știi că l-ai iertat definitiv pe cel ce te-a supărat?

Dacă cel ce te-a supărat a avut un necaz și în adâncul inimii nu te bucuri, înseamnă că l-ai iertat. Dacă afli că are succes și această veste te bucură, înseamnă că răutatea nu s-a ascuns în adâncul inimii tale. Iar dacă te poți ruga cu dragoste pentru cel ce te-a supărat și nu ți-e greu să-i pronunți numele la rugăciune, înseamnă că l-ai iertat definitiv.

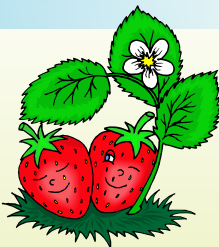
Minunatele ilustrații în acuarelă ale cărții aduc la viață Bizanțul secolului al V-lea, din vremea Sfântului Patriarh Proclu.

Povestea lui Nicolae arată copiilor de pretutindeni că și ei pot fi aleși de Dumnezeu pentru a aduce bine-cuvântări omenirii.

Cutia cu căpșuni

Un profesor a dat elevilor ca temă pentru lecția de săptămâna viitoare să ia fiecare câte o cutie de carton și, pentru fiecare persoană care îi supără, pe care nu pot să o sufere și să o ierte, să pună în cutie câte o căpșună pe care să fie lipită o etichetă cu numele persoanei respective.

Timp de o săptămână elevii au avut obligația să poarte permanent cutia cu ei: în casă, în mașină, la lecții, chiar și noaptea să și-o pună la capul patului. Elevii au fost amuzați de lecție la început și fiecare a scris cu ardoare o mulțime de nume rămase demult în memorie. Apoi, pe măsură ce zilele treceau, au adăugau noi căpșuni pentru oamenii despre care considerau că au un comportament de neiertat. Fiecare a început să observe cum cutia devenea din ce în ce mai grea. Unele căpșuni începuseră să se descompună, iar stricăciunea se întindea foarte repede și la celelalte.

O problemă dificilă era și faptul că fiecare era dator să poarte cutia permanent cu ei, să aibă grijă de ea să nu o uite prin magazine, în autobuz, mai ales că numele, adresa fiecărui elev și tema experimentului erau scrise pe cutie. În plus, cartonul cutiei se strica, cu mare greutate putând să facă față sarcinii sale.

Fiecare elev a înțeles până la urmă lecția pe care a încercat să le-o dea profesorul, și anume că acea cutie era expresia greutateii spirituale pe care o purtăm cu noi atunci când strângem în suflet ură, invidie, supărare, răceală față de alte persoane.

De multe ori credem că a ierta pe cineva este un favor pe care i-l facem acelei persoane. În realitate, a ierta este cel mai mare bine pe care ni-l facem nouă înșine.

Vasul ce nu se umplea

Era o seară liniștită de martie. Părintele Macarie terminase de spovedit și ultimul credincios care sub epitrahilul său căutase liniștea sufletească. Părintele mai rămase încă un pic în biserică pentru a se ruga pentru cei care au plecat spre casele lor încurajați și mângâiați de sfaturile primite, fiind hotărâți să pună început bun.

Tocmai când se pregătea să închidă ușile bisericii, iată că un bărbat zburcumat intră în biserică și tulbură liniștea aceluia ceas.

- Părinte, ajută-mă! a spus bărbatul și s-a prăbușit în genunchi în fața Sfântului Altar.

Părintele a tăcut o clipă, cât să spună „Doamne, ajută-mă!” și i-a spus:

- Fiule, spune ce ai pe suflet...

„Fiule?! Nu mi-a mai spus de mult cineva așa”, gândi bărbatul.

- Părinte, am făcut o sumedenie de rele și nedreptăți, am nedreptățit, am furat..., începu bărbatul să spovedească nenumăratele fărădelegi. Și, încetul cu încetul, a spus că vrea să se lase de rele și îi ceru un leac de mântuire și de iertare a trecutului său.

- Du-te, îi zise pustnicul, ia vasul ăsta mare și umple-l cu apă. Când vasul se va umple, să știi că ești iertat.

Omul a luat vasul, s-a dus acasă și a început să-l umple cu apă. Dar, oricât turna în el, vasul nu se umplea.

Atunci bărbatul aplecându-se peste vas, începu a plânge cu amar, strigând: „O, Doamne, numai eu, păcătosul, nu sunt vrednic de iertare!”

Și, să vezi minune! Îndată ce căzură primele lacrimi în apă, vasul se umplu. Erau lacrimile pocăinței.

Poți face și tu multe, multe pentru iertarea păcatelor, dar să știi că „vasul pocăinței” nu se umple, iertarea nu vine, până ce nu picură lacrimile pocăinței.

SĂ PROTEJĂM NATURA

✓ Află unde ajunge gunoiul tău; caută în zona unde locuiești punctele de colectare a deșeurilor reciclabile.

✓ Sortează deșeurile; este cea mai simplă metodă de a proteja planeta de poluare.

✓ Bateriile, becurile, neanele conțin substanțe nocive, de aceea trebuie duse la punctele de colectare ce se găsesc de obicei la supermarketuri.

✓ La inițiativa și întrebă-ți învățătoarea/diriginta sau părinții despre punctele de reciclare din zona unde locuiești.

✓ La cumpărături folosește sacoșe de pânză sau rafie. Sunt rezistente, se pot curăța, repara, chiar personaliza și nu te lasă ... la greu. Dacă trebuie totuși să cumperi o sacoșă, atunci alege una ecologică.

✓ Cumpără doar ceea ce îți trebuie cu adevărat, nu tot ce îți dorești sau îți atrage privirile. Mergi la cumpărături cu o listă pregătită din timp.

✓ Fă cumpărăturile la intervale regulate de timp, în același drum cumpără tot ce ai nevoie pentru o perioadă.

✓ Cumpără produse care au pe ambalaj simbolurile:

produs realizat din materiale reciclate

✓ Cumpără în primul rând produse de la noi din țară.

produs reciclabil

Transportul mărfurilor din alte țări poluează natura.

✓ Evită a cumpăra produse de unică folosință, de exemplu: șervețelele de masă înlocuiește-le cu cele de pânză; folosește baterii reîncărcabile (acumulatori).

✓ Evită a cumpăra sucuri sau apă în sticle de plastic. Dacă nu ai încotro, atunci preferă recipientele de 5 litri de plastic ce pot fi folosite după golire în gospodărie.

STIAȚI CĂ?

Reciclarea unei singure sticle de plastic ar economisi atâta energie cât să țină un bec aprins timp de 6 ore?

✓ Cumpără haine sau obiecte casnice (pături, covoare, prosoape) cu un procent ridicat sau 100% de fibre naturale (bumbac, in, lână).

✓ Cumpără electrocasnice din clasa economică A (cel mai mic consum de energie).

✓ Când cumperi un cadou, alege ceva de care sărbătoritul se va folosi și bucura o lungă perioadă de timp, de exemplu: în loc de un buchet de flori cumpără flori în ghiveci ce vor înfrumuseța și înfrumuseța aerul din casă; cumpără un album foto sau o enciclopedie în loc de o jucărie sau o hăinuță ce poate nu-i vor plăcea.

STIAȚI CĂ?

84% din gunoiul menajer creat de o familie poate fi reciclat?

STIAȚI CĂ?

Plasticul se biodegradează în 450 de ani, hârtia în 5 ani, o gumă de mestecat în 5 ani.

✓ Când mergi la picnic sau în excursie, nu arunca deșeurile în jur.

✓ Admiră florile fără să le rupi. De ele se vor bucura și alții, vor crește și vor face semințe pentru a da naștere altor flori.

✓ Nu scrijeli copacii, nu le rupe crengile inutile; prin acea rană insectele pot ataca copacul care se va usca înainte de vreme.

✓ Încearcă în fiecare an să plantezi măcar un copac: în curtea școlii, la bunici, lângă bloc, în grădina ta.

✓ Gardurile vii din arbuști pot înlocui gardurile din lemn sau fier forjat. Ele nu trebuie vopsite sau reparate, sunt decorative, rețin praful și curăță aerul.

✓ Mergi mai mult pe jos, cu bicicleta sau cu rolele. Astfel, câștigi bani și sănătate.

✓ Pentru deplasările la distanțe mari alege mijloacele de transport în comun (tren, autobuz, maxi-taxi) de fiecare dată când scopul călătoriei îți permite.

✓ Folosește apa potabilă cu moderație; nu lăsa robinetul deschis fără rost. Nu lăsa nereparat un robinet stricat ce picură încontinuu.

✓ Încearcă să înlocuiești baia cu dușul; în timpul unei băi se folosesc până la 120 litri de apă, în timp ce la duș de 3 ori mai puțin.

✓ Stinge becul când ieși din cameră și nu lăsa electrocasnicele în priză când nu le folosești. Când folosești calculatorul nu e neapărat să ții becul aprins în cameră.

✓ Pentru a reduce consumul de gaz, gătește cu oalele acoperite cu capac.

✓ Nu arunca în chiuvetă uleiul rămas în tigaie după gătit, ci aruncă-l la gunoi. Un litru de ulei face aproximativ un milion de litri de apă să devină nepotabilă.

✓ Nu încălzi locuința în exces; fiecare grad în plus crește consumul de energie cu 10%.

✓ Înlocuiește produsele toxice de curățat din comerț cu substanțele obișnuite în orice gospodărie precum sarea, bicarbonatul, oțetul, zeama de lămâie, alcoolul sanitar. Bicarbonatul și sarea sunt abrazive și dezinfectante, pot fi folosite la curățarea oalelor, tacâmurilor, a obiectelor din ceramică și faianță. Oțetul, zeama de lămâie, alcoolul sanitar îndepărtează petele de grăsime, mușgaiul, bacteriile și microbi.

✓ La sfârșit de an școlar vinde colegilor mai mici manualele pe care ți le-ai cumpărat. Vinde la anticariat sau dăruiește altor copii cărțile ce nu-ți mai folosesc.

STIAȚI CĂ?

Producerea unei tone de ziare necesită tăierea a 24 de copaci.

✓ Din caietele de care nu mai ai nevoie separă paginile goale și folosește-le ca ciorne când îți faci temele; ce rămâne și alte resturi de hârtie (ambalaje, cutii) strânge-le pentru reciclare.

STIAȚI CĂ?

Pentru a compensa tăierea copacilor din ultimii 10 ani ar trebui ca fiecare om al planetei să planteze 2 copaci/an și să-i îngrijească timp de 10 ani.

STIAȚI CĂ?

70% din suprafața Pământului este acoperită cu apă, însă numai 0,036% este potabilă.

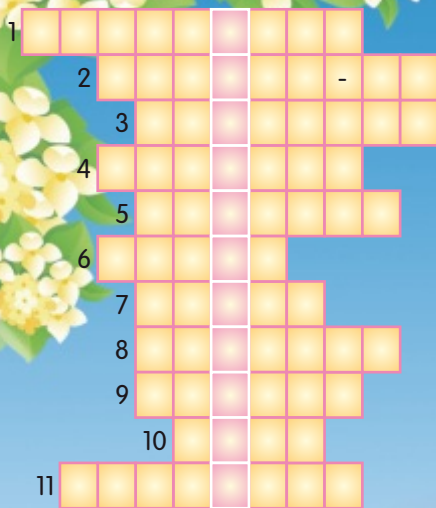
gândește înainte de a cumpăra economisește înainte de a consuma

refolosește înainte de a recicla

Alte informații la: www.storyofstuff.ro

reciclează înainte de a arunca

Vestea Arhanghelului Gavriil

1. Verișoara Maicii Domnului
2. Salut adresat de înger Fecioarei Maria
3. Scopul venirii Fiului lui Dumnezeu pe pământ
4. Orașul natal al Maicii Domnului
5. Îngerul care a adus Mariei vestea cea bună
6. Păzitor ceresc
7. Protectorul Maicii Domnului
8. Orașul Nașterii Domnului
9. Dar adus de magi Pruncului
10. Regele Iudeii în timpul Nașterii Domnului
11. Marea minune a lui Iisus Hristos

Prof. Maria Lucaci, Suceava

Lacul nuferilor roz

Nuferii își dublează în fiecare zi suprafața pe care înfloresc. După 21 de zile, nuferii au acoperit tot lacul. În câte zile au acoperit jumătate din lac?

Ajută rața să ajungă la bobocul neastâmpărat.

MATEMATICĂ CREȘTINĂ

Completând ziua de prăznuire a sfinților veți obține data de prăznuire în luna martie a Sfântului Alexie, dată la care tradiția populară spune că insectele se trezesc la viață.

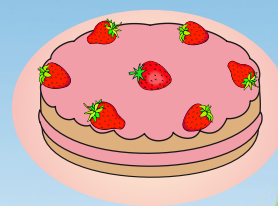
	+		-		+		-		=	
Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica		Sfinții Împărați Constantin și Elena		Sfântul Mare Mucenic Gheorghe		Sfinții 40 de mucenici		Sfânta Maria Egipteanca		Sfântul Alexie Omul lui Dumnezeu

Cu ce cuvânt din trei litere poți completa spațiile libere din cuvintele:

A _ _ _ ABIL _ _ _ INȚĂ
SU _ _ _ CASCA _ _ _

Cum tai acest tort cu trei linii drepte astfel încât pe fiecare felie de tort să rămână numai o singură căpșună?

Găsește cele 10 diferențe.

Premiere - ediția martie 2011

CONCURS DE ICOANE

Bunavestire

Clasele I-IV

Premiul I

Loredana Buliga
Horodnicu de Sus

Premiul II

Sandu Tudor
Fălticeni

Premiul III

Raluca Beclea
Fălticeni

Mențiuni: Gabriel Schipor, Rădăuți; Diana Ghileschi, Dorohoi; Bianca Scutaru, Fălticeni; Flavian Mucileanu, Bogdănești; Grigore Sebastian Constantin, Fălticeni

Premiul I

Marta Alexandrescu
Vulturești

Premiul II

Bianca Huțuleac
Suceava

Premiul III

Maria Ligia Axinia
Fălticeni

Mențiuni: Magdalena Dincu, Suceava; Iuliana Niga, Vatra Moldoviței; Cătălina Donțu, Dorohoi; Cornelia Todirică, Baia; Cristina Constantin, Fălticeni; Teofana Pogorevici, Fălticeni

CONCURS DE ESEURI, POEZII

Om zgârcit, om darnic

Premiul I: Monica Boghian, Fălticeni

Premiul II: Nicolae Pușcă, Vatra Moldoviței **Premiul III:** Giorgia Bolohan, Fălticeni

Mențiuni: Teodora Luța, Horodnicu de Sus; Andreea Itu, Boroaia; Iuliana Șoldănescu, Rădășeni; Maria Magdalena Sandu, Rădășeni; Nadia Rezmireș, Buhuși, jud. Bacău

Clasele V-VIII

Concurs de eseuri, poezii

Tema concursului

Copil - om onest și modest

Cele mai frumoase lucrări vor fi premiate cu cărți oferite de Librăria "Suflet Bucovinean" Suceava.

Concurs de icoane

Tema concursului

Sfinții Apostoli Petru și Pavel

Cele mai frumoase icoane vor fi premiate cu icoane sfințite oferite de Mănăstirea "Sf. Ioan cel Nou".

Pot participa la concurs elevii claselor I-VIII. Materialele vor fi trimise până la **10 mai 2011** prin poștă sau e-mail (doar la eseuri) la adresa de mai jos. Vă rugăm să specificați numele, adresa, telefonul, clasa și școala.

Toți copiii care au primit premii și mențiuni în revistele cu numerele 18, 19, 20 și 21 vor putea participa la ediția a V-a a Concursului "Sfinții - modelul micuților creștini" care va avea loc la Mănăstirea Sfântul Ioan cel Nou Suceava, pe data de 4 iunie 2011, ora 9⁰⁰. Premianții acestui concurs final vor fi răsplătiți cu o tabără de creație. Pentru relații suplimentare vă rugăm să ne contactați.

Vă așteptăm cu drag!

Îndemnăm învățătorii și profesorii să discute cu elevii conținutul revistei și să-i încurajeze să participe la concursurile propuse, să adune lucrările într-un plic mai mare și să le trimită pe adresa revistei.

Așteptăm impresiile voastre despre această revistă, propuneri, articole și desene create de voi pentru a fi publicate în numerele următoare.

Următoarea revistă va apărea în luna iunie 2011.

Mănăstirea "Sfântul Ioan cel Nou"
Str. I. V. Viteazul, nr. 2, 720034 Suceava
E-mail: micutiicrestini@yahoo.com
Telefon: 0749 071.680

Revista este publicată on-line la:
www.micutiicrestini.ro/revista